

Τι θέλει ο τίγρης μέσα στο άλσος;

Barikat

Χθες το απόγευμα στη Βουλή, ολοκληρώθηκε ο πρώτος γύρος της υπόθεσης «Γήπεδο ΑΕΚ» με την ψήφιση του Ρυθμιστικού Σχεδίου. Η εξελισσόμενη σύγκρουση, είναι από τις πιο εμβληματικές της μνημονιακής Ελλάδας. Αποτελεί μια από τις συγκρούσεις που τέμνουν εγκάρσια, σημαντικά (ποσοτικά) τμήματα του πληθυσμού ανεξαρτήτως άμεσου υλικού ενδιαφέροντος.

Go get 'em, tiger

Ο Μελισσανίδης, είναι ένας από τους σημαντικότερους παίχτες του ελληνικού καπιταλισμού την τελευταία 25ετία. Η εμπλοκή του με τον κόσμο της μπάλας, έγινε τη στιγμή της ανέλιξης του στον επιχειρηματικό κόσμο ως μεγαλομέτοχος της ΠΑΕ ΑΕΚ από τις αρχές ως τα μέσα τις δεκαετίας του '90. Ο «τίγρης», στα 5 χρόνια του-εξαιρώντας την περίοδο 1998-99 που διετέλεσε πρόεδρος χωρίς να είναι μεγαλομέτοχος- έγινε συνώνυμο μιας ομάδας που κέρδισε τρία πρωταθλήματα.

Με εξαιρετική μεθοδικότητα, ο Μελισσανίδης στο peak της επιτυχίας του πούλησε την κερδοφόρα ΠΑΕ και στη συνέχεια – αυτό διαρκώς λησμονείται- ίδρυσε μια από τις μεγαλύτερες πετρελαϊκές εταιρίες στα Βαλκάνια, την Aegean Marine Petroleum. Η ΠΑΕ ΑΕΚ από τότε, πέρασε στα χέρια διάφορων (από την πολυεθνική ENIC, μέχρι διάφορους απίθανους σαν τον Ψωμιάδη) για να χρεωκοπήσει την πρώτη φορά το 2004 και τη δεύτερη το 2013, μετά τη θητεία της ομάδας Νικολαΐδη και των επιχειρηματιών που ανέλαβαν την ομάδα μετά την αποχώρηση του, το 2008.

Εντελώς συμπτωματικά, την περίοδο που η ΠΑΕ ΑΕΚ έφτασε να χρωστά εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, ο Μελισσανίδης ανέβαινε σκαλοπάτια, για να φτάσει το 2012 στο νούμερο 211 της λίστας με τους πλουσιότερους ανθρώπους του πλανήτη, από το περιοδικό Forbes.

Ο Μελισσανίδης, ποτέ δεν έκοψε γέφυρες με τον οργανισμό της ΑΕΚ. Είτε μέσω επιρροής παραδοσιακών δημοσιογραφικών κύκλων περί της ομάδας, είτε με «δωράκια» στην ΠΑΕ (μεταγραφή Λυμπερόπουλου το 2003), είτε με την παρουσία του στο γήπεδο. Αυτή του η τακτική, άρχισε να σκιαγραφεί το προφίλ του «σωτήρα». Ο κόσμος της ΑΕΚ, οργανωμένοι και μη, ζυμώθηκε για πάνω από μια δεκαετία πάνω στο όραμα της επιστροφής του «τίγρη», η οποία θα σημάνει την εκκαθάριση των υπολοίπων ισχυρών (Κόκκαλης, Μαρινάκης, Βαρδινογιάννης).

Το καλοκαίρι του 2013, ο «τίγρης» επέστρεψε. Με την ΠΑΕ ΑΕΚ πτωχευμένη και την ομάδα στην ερασιτεχνική κατηγορία. Ο Μελισσανίδης, επέστρεψε με τους όρους του. Το κράτος καθάρισε για τα χρέη (μετά από την επικοινωνιακή εκστρατεία περί ισονομίας για όλες τις ομάδες), η ομάδα χτίστηκε με ελάχιστα χρήματα (σχεδόν 2 εκατομμύρια) δεδομένης της ανυπαρξίας ανταγωνισμού. Ταυτόχρονα, τα εισητήρια διαρκείας διατηρήθηκαν στην ίδια τιμή που είχαν όταν η ΑΕΚ έπαιζε στην Ευρώπη, το τηλεοπτικό συμβόλαιο ανανεώθηκε, οι χορηγοί επανήλθαν πρόθυμοι και τα έσοδα της –ερασιτεχνικής ομάδας πέρυσι- ΑΕΚ, έφτασαν κοντά στα 10 εκατομμύρια.

Για να δέσει το γλυκό της «επένδυσης», έπεσε και το project της Αγία Σοφιάς.

«Το γήπεδο θα γίνει ο κόσμος να χαλάσει!»*

Θα περίμενε κάποιος, ότι ένας από τους πέντε πλουσιότερους ανθρώπους στην Ελλάδα και ιδιοκτήτης δύο εκ των πλέον κερδοφόρων επιχειρήσεων στα βαλκάνια (ΟΠΑΠ, Aegean), θα «τα΄σκαγε» αφενός για να γίνει η απόλυτη μορφή στην ιστορία μιας από τις μεγαλύτερες ομάδες της χώρας και αφετέρου να βγάλει πολλαπλάσια κέρδη σε βάθος χρόνου από το γήπεδο.

Ο Μελισσανίδης όμως είναι άξιο τέκνο του κρατικοδίαιτου ελληνικού καπιταλισμού. Το σχέδιο εξαρτάται από τη χρηματοδότηση της Περιφέρειας Αττικής, ύψους 20 εκατομμυρίων. Η κίνηση αυτή, είναι ενδεικτικότερη του συναφιού του. Ο Μελισσανίδης ζητά ισονομία ως προς τον Κόκκαλη. Αφού το κράτος χάρισε ένα γήπεδο στην ΠΑΕ Ολυμπιακός, θα πρέπει να το κάνει και στην ΠΑΕ ΑΕΚ. «Ισονομία», «Κόκκαλης», «Κράτος». 3 λέξεις κλειδιά για να ξεκινήσει η επικοινωνιακή καταϊγίδα και να δουλεύεται το νέο project του «τίγρη» : Πώς να βγάλεις ένα σκασμό λεφτά από μια εταιρία-νομισηματοκοπείο, χωρίς να σου κοστίσει ούτε ευρώ.

Ο Μελισσανίδης απαιτεί από το κράτος, να του χρηματοδοτήσει το γήπεδο με βασικό επιχείρημα ότι θα έχει όφελος από φόρους, εισφορές. Προσοχή εδώ: Αν υποθέταμε ότι το έργο θα ήταν καθολικά χρηματοδοτούμενο από ιδιωτικούς πόρους, χωρίς καμία κρατική συμμετοχή, τότε η απόδοση φόρων δεν θα αποτελούσε υποχρέωση; Στα ιδιωτικά έργα κόστους 65 εκατομμυρίων, όπως το συγκεκριμένο, η απόδοση φόρων είναι προαιρετική;

Άλλο ένα σημείο της εκστρατείας προπαγάνδας για την «ανάγκη» κρατικής χρηματοδότησης είναι το ότι τα 20 εκατομμύρια του ΕΣΠΑ από την περιφέρεια ή θα διατεθούν για την ανέγερση του γηπέδου ή θα χαθούν γιατί έτσι επιτάσσεται να γίνει η απορρόφηση τους. Ανεξαρτήτως της ανάγκης αυτά τα χρήματα να διατεθούν για βασικές βιωτικές ανάγκες των κατοίκων της Αττικής και χωρίς να μπορούμε στην ουσία αυτού του παραπάνω έωλου ισχυρισμού, ας υπενθυμίσουμε το εξής: Η ΑΕΚ έχει ενεργά τμήματα για 11 αθλήματα και κανένα ιδιόκτητο χώρο για κανένα τμήμα της. Οι οπαδοί της, που δεν εμφανίζονται για ένα δίκωρο κάθε Κυριακή «για να δούνε μπαλίτσα» και την ακολουθούν τα τμήματα της, το γνωρίζουν αυτό.

Κι όμως , στη νέα μεγάλη ΑΕΚ του τίγρη, το δίκιο του αρχηγού είναι πάνω από το σωματείο. Αυτοί που έτρεχαν (όπως και οι αντίστοιχοι του Παναθηναϊκού, του ΠΑΟΚ, του Άρη, του Ηρακλή, κλπ) στα υπόλοιπα τμήματα να στηρίξουν την ομάδα, τώρα γίνονται το μακρύ (και ενίοτε βαρύ) χέρι του ηγέτη που θέλει να κερδίζει από την ΠΑΕ και τα υπόλοιπα τμήματα που είναι «ζημιογόνα», να χαθούν οριστικά ή να κληθεί πάλι ο «λαός της ομάδας» να σώσει το τμήμα μπάσκετ, το χάντμπολ, το βόλλει, κοκ.

«30 χρόνια φίλος με τον Αντώνη το Σαμαρά»

Η «επένδυση» Μελισσανίδη στην ΑΕΚ, συνιστά κίνηση εξαιρετικά χαμηλού ρίσκου στο βαθμό που μπορούν να ενεργοποιηθούν τα πολιτικά υποστηλώματα του επιχειρηματία. Ο «τίγρης» δεν είναι κανένα golden boy. Είναι ένας από τους λίγους κεφαλαιοκράτες που έχουν άμεση επαφή και σχέσεις με το σκληρό πυρήνα της δεξιάς και την εκκλησία. Φίλος του Σαμαρά και πελάτης του Φαήλου, τιμώμενο πρόσωπο σε εκδηλώσεις του Πατριαρχείου.

Ταυτόχρονα, διατηρεί άριστες σχέσεις με τον έτερο μνημονιακό συνέταιρο. Ο Σγουρός υπέγραψε την απόφαση για τα 20 εκατομμύρια, ενώ ο Μελισσανίδης ήταν ο βασικός

προσκεκλημένος της προεκλογικής εκδήλωσης του Ηλία Ατματζίδη, παλαίμαχου της ΑΕΚ και υποψήφιου με το συνδυασμό Σγουρού.

Με τα εχέγγυα της επιχείρησης «ξεπούλημα ΟΠΑΠ», διαμορφώθηκε ένα μπλοκ υποστήριξης των σχεδίων Μελισσανίδη. Κανάλια της συγκυβέρνησης, εκδοτικοί όμιλοι, υπουργοί και βουλευτές της κυβέρνησης έσπευσαν όλοι να σταθούν στο πλάι του και να μιλήσουν με τα καλύτερα λόγια για τον ανιδιοτελή αγώνα του να σώσει την ιστορική ΑΕΚ και να της χαρίσει το παλάτι που της αξίζει.

Ο μνημονιακός συρφετός έχει ανάγκη τύπους σαν το Μελισσανίδη. Ο ελληνικός καπιταλισμός περνάει στιγμές άνηθης, τα χρόνια της κρίσης και το πολιτικό προσωπικό που ευθύνεται για αυτή τη συνθήκη, οφείλει να είναι πάντα κοντά στους μεγάλους επιχειρηματικούς ταγούς του έθνους. Ο Μελισσανίδης και το συνάφι του, είναι τα πρόσωπα της ανάπτυξης της «Νέας Ελλάδας». Ένας επιχειρηματίας που αγόρασε «κοψοχρονιά» τον ΟΠΑΠ και μια από τις τρεις μεγαλύτερες ποδοσφαιρικές εταιρίες χωρίς να δαπανήσει ούτε ένα ευρώ. Μεγαλειώδες success story.

Απέναντι στα σχέδια του Μελισσανίδη, υπήρχε ένας εν δυνάμει αντίπαλος. Η Αριστερά. Η αρχική αντίδραση της ήταν αμήχανη, στη συνέχεια έδειξε να γονατίζει στην πίεση του μνημονιακού κατεστημένου και τις επιθέσεις των ΜΜΕ, για να καταλήξει στις τοποθετήσεις και τη στάση της εντός της Βουλής στη μοναδική αξιοπρεπή επιλογή: να σταθεί απέναντι. Όχι στο γήπεδο. Στο σχέδιο.

Στην πραγματικότητα, ο «τίγρης» δεν υπολόγιζε σε αυτή την απειλή. Το πράγμα, έμπλεξε όταν έγινε πραγματικότητα το χειρότερο δυνατό σενάριο για αυτόν. Για να το αποφορτίσουμε ιδεολογικά, ο Μελισσανίδης βρέθηκε με ένα δήμαρχο και μια περιφερειάρχη που δεν είναι «δικοί του». Οι μέριμνες όσων στηρίζουν το σχέδιο Μελισσανίδη, ήταν οι πρέπουσες: στήριξη του –παλαίμαχου της ΑΕΚ- Λ.Γεωργαμλή στη Φιλαδέλφεια, στήριξη του Σγουρού στην Περιφέρεια με τόνους προπαγάνδας από τα έντυπα και τα sites που καλύπτουν τα πεπραγμένα της ΑΕΚ, με συνεχείς υπενθυμίσεις για την επερχόμενη καταστροφή της ομάδας αν στο Δήμο και την Περιφέρεια βρεθούν «εχθροί της ΑΕΚ», με απανωτά δημοσιεύματα για τη βαθιά αγάπη του Βασιλόπουλου στον Ολυμπιακό και της Δούρου για το Μαρινάκη και φυσικά με περιστατικά τραμπουκισμών και καψίματος εκλογικών περιπτέρων στη Φιλαδέλφεια.

Αυτό το σχέδιο, βρήκε απέναντι του την πραγματικότητα της μνημονιακής καταστροφής και έδωσε στους υποψήφιους του ΣΥΡΙΖΑ τη δυνατότητα να καθορίσουν τις εξελίξεις. Εκείνη είναι η στιγμή που συναντιούνται οι δύο πόλοι που στηρίζουν τον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο. Το πολιτικό προσωπικό του νεοφιλελευθερισμού και ο υπόκοσμος. Αυτή τη φορά όμως έχουν πραγματικό αντίπαλο.

«Γι' αυτό το άλσος έκαναν επανάσταση κάποιοι τύποι για 52 δέντρα»

Ακριβώς όπως και στην περίπτωση με το σχέδιο για την κατασκευή γηπέδου του Παναθηναϊκού στον Ελαιώνα, επιχειρείται να παρουσιαστεί η απαλλοτρίωση τμήματος του Άλσους της Νέας Φιλαδέλφειας ως σωτηρία για το ίδιο το Άλσος. Την ίδια στιγμή, η διαχείριση του Άλσους με βάση το Ρυθμιστικό φεύγει από το Δήμο και παραδίδεται στο ΝΠΙΔ «Φορέα Ανάπλασης και Διαχείρισης Μητροπολιτικών και Υπερτοπικών Πάρκων».

Το πράγμα γίνεται ακόμα πιο επικίνδυνο αν σκεφτούμε ότι από τη στιγμή που θα ξεκινήσει

να χτίζεται το γήπεδο, αρμόδιο για την τήρηση των ορίων του γηπέδου και του Άλσους θα είναι αυτός ο Φορέας Ιδιωτικού (επαναλαμβάνουμε: Ιδιωτικού) δικαίου. Άρα αυτά τα «52 δέντρα» που ισχυρίζεται ο Μελισσανίδης - στην πραγματικότητα κάτι παραπάνω από πέντε στρέμματα - μπορεί ανάλογα με τις ορέξεις του ιδιωτικού φορέα να γίνουν 15 ή και παραπάνω.

Αυτό που αποκρύπτεται από την υπόθεση, είναι η χυδαία αξιοποίηση της υπόθεσης του γηπέδου της ΑΕΚ για να αποχαρακτηριστεί μια ολόκληρη έκταση 480 στρεμμάτων εντός του λεκανοπεδίου. Η αντίθεση στο σχέδιο Μελισσανίδη, είναι φραγμός στην αρχή ενός σχεδίου καταστροφής τα επόμενα χρόνια για έναν από τους σημαντικότερους πνεύμονες πρασίνου της Αττικής.

Δύναμη σου οι οπαδοί σου

Στη θέση της πραγματικής αντίθεσης, υπάρχει ο κυνισμός. Στη χώρα των βαμπιρ του μνημονίου, ο κυνισμός είναι μεταδοτικός. Κυνισμός για τα δέντρα που θα χαθούν, για το «ξύλο που πρέπει να φάει ο συριζαίος δήμαρχος», για τη Δούρου που είναι «τσάτσος του Μαρινάκη», για τον Τσίπρα που είναι «βάζελος και ΠΑΣΟΚ», για τους «άπλυτους της Στρούγκας», για τους «οικολόγους που θα θάψουμε στο Άλσος».

Μια τεράστια μάζα ανθρώπων τοποθετείται πάνω στα συμφέροντα του ηγέτη και αναπαράγει μονομπλοκ τα επιχειρήματα του. Η ομάδα γίνεται συνώνυμο του προέδρου. Ο Μελισσανίδης «άλωσε» την ΑΕΚ και τον κόσμο της, την Original και τα μέλη της, δίχως να συναντήσει, δυστυχώς, καμιά αντίσταση εκ των έσω. Τα πάντα χορεύουν στο ρυθμό του αρχηγού, υπό το φόβο μην τυχόν «απηυδήσει και φύγει».

Το οπαδικό κίνημα, μοιάζει ανίκανο να κάνει οτιδήποτε απέναντι σε αυτή τη λαίλαπα. Οι παλαιότεροι που δεν μπορούν να συναινέσουν σε αυτή την κατάσταση, απλά (αναγκάζονται να) αποχωρούν και οι νεότεροι γίνονται γενίτσαροι. Χθες ο Κόκκαλης έφτιαξε γήπεδο με λεφτά του κράτους, σήμερα ο Μαρινάκης και ο Μελισσανίδης κοντράρονται για τη θέση του σερίφη του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, αύριο ο Αλαφούζος ίσως θελήσει να γκρεμίσει τα προσφυγικά στην Αλεξάνδρας για να χτίσει τη νέα Λεωφόρο. Ποιός μπορεί να βάλει φρένο σε αυτή την κατάσταση;

Αν δεν τσακίσουμε τον κανιβαλισμό, θα μας φάνε οι κανίβαλοι

Η ιστορία του γηπέδου της ΑΕΚ, δεν αποτελεί χαμένη υπόθεση. Απαιτεί επαγρύπνηση, μα πάνω απ'όλα, έμπρακτη στήριξη δια της φυσικής παρουσίας στις κινηματικές δράσεις στη Φιλαδέλφεια, όλου του κόσμου που αντιλαμβάνεται τις προεκτάσεις αυτού του σχεδίου και μια πλατιά καμπάνια ενημέρωσης και αντιπληροφόρησης, όχι μόνο στα στενά – δυστυχώς - όρια των εναλλακτικών μέσων.

Μην επιτρέψουμε να γίνει μια λαϊκή γειτονιά της Αθήνας, Άγρια Δύση όπου κουμάντο θα κάνει το δίκιο του ισχυρού. Όσο ο καιρός περνάει και το σχέδιο του Μελισσανίδη βρίσκει εμπόδια, θα αποδεικνύεται το πραγματικό πρόσωπο του «ευεργέτη» που επιδιώκει μονάχα το κέρδος με χορηγό το κράτος.

Μην ζήσουμε να δούμε όλα τα πέταλα οπαδών που έχουν παράδοση και κινηματική ιστορία, να γίνονται ομοιόμορφοι στρατοί του εκάστοτε ματσό προέδρου.

Το ζήτημα πλέον, έχει ξεφύγει από το γήπεδο. Βρίσκεται στο κατά πόσο θα ανεχτούμε το θράσος των ελλήνων καπιταλιστών να ξεδιπλώνεται μπροστά στα μάτια μας και να σαρώνει τις γειτονιές μας.

Αυτός ο αγώνας δεν έχει ισοπαλία. Έχει μόνο θρίαμβο ή συντριβή.

*Οι μεσότιτλοι εντός εισαγωγικών, είναι λόγια του Δ.Μελισσανίδη.